

อัครรัฐ ขงทวี 2554: การพัฒนาแบบสอบถามการฟื้นฟูสภาพ – ความเครียดสำหรับนักกีฬาไทย
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์
สุพัชรินทร์ ปานอุทัย, ปร.ค. 121 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามการฟื้นฟูสภาพ – ความเครียดสำหรับนักกีฬาไทย ที่พัฒนาจากแบบสอบถามการฟื้นฟูสภาพ – ความเครียดสำหรับนักกีฬา (Recovery – Stress Questionnaire for Athletes: RESTQ – Sport) ของ Kellmann and Kallus (2001) แบบสอบถามการฟื้นฟูสภาพ – ความเครียดสำหรับนักกีฬาฉบับภาษาไทย ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาด้วยวิธีการแปลกลับ และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักกีฬาโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 560 คน ประกอบด้วย เพศชาย จำนวน 362 คน (ร้อยละ 64.60) เพศหญิงจำนวน 198 คน (ร้อยละ 35.40) อายุระหว่าง 13 – 19 ปี (15.50 ± 1.54 ปี) และมีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาระหว่าง 1 - 15 ปี (4.03 ± 2.57 ปี)

ผลการศึกษาพบว่า แบบสอบถามการฟื้นฟูสภาพ – ความเครียดสำหรับนักกีฬามีความเหมาะสมในการนำมาใช้กับนักกีฬาไทย โดยการฟื้นฟูสภาพ – ความเครียดของนักกีฬามาจาก 2 ด้าน คือ ความเครียดโดยรวมและการฟื้นฟูสภาพโดยรวม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก และ 19 องค์ประกอบย่อย จำนวนทั้งสิ้น 76 ข้อคำถาม โดยโมเดลสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ($\chi^2 = 70.67, df = 62, \chi^2/df = 1.14, RMSEA = 0.016, GFI = 0.99, AGFI = 0.96, NFI = 0.99, NNFI = 1.00, CFI = 1.00, CN = 698.95$) มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาชทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94 และค่าความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง 0.74 – 0.86 ดังนั้นแบบสอบถามการฟื้นฟูสภาพ – ความเครียดสำหรับนักกีฬาฉบับภาษาไทย จึงเป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการศึกษาการฟื้นฟูสภาพ – ความเครียดและอาการฝึกซ้อมมากเกินไปในนักกีฬาได้ เป็นอย่างดี